

	<h1>PENSEO</h1>	<p><i>N-ro 183</i> <i>Jan./2007</i></p>
<p>Monata Beletra Revueto en Esperanto Honorita de Premio Grabowski, 1994</p>		
<p>Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 18-a jaro http://www.elperno.net/penseo/penlisto.htm</p>		

Vejdo

Novjara Ben'

—laŭ ĉinesko Qinyuanchun

nova jaro
 freŝa starto
 plua progres'
 por nia afer'
 vigla forto
 streĉa peno
 sen ajn forges'
 propagando
 praktikado
 vokas al plia neces'
 antaŭen
 ni kune marŝu
 nenia ĉes'

 konduto sen eksces'
 modesto
 elstara impres'
 nenia altrud'
 pacienco
 klarakape
 kora konfes'
 diligente
 fideleme
 pripenseme en promes'
 bondezir'
 al niaj s-anoj
 por fin-sukces'

*Qinyuanchun: ĉina fiksoforma poemo el du strofoj po 13 versoj de 444,5444,447,354 / 6,35,5444,447,354 silaboj, laŭ rimaranĝo xxa, xxxa,xxa,xxa / a,xa,xxa,xxa,xxa (x = senrima)

Fluto kaj Amo

Xiao Chentu

Polvulo, mia najbaro diris, ke li jam rakontis tiun anekdoton ne malpli ol cent fojojn, sed neniu kredis pri tio. En lia insista priskribado en la rakonto, blindulo estas absorbita de flutludado kaj el tio havigis al si svagan amon.

Kun ruĝetaj okuloj, Polvulo ofte kraĉis en sian manon kaj rekulpis sian manikon por fari veton al tiuj, kiuj ne kredis lin. Ĉu vi aĉetu por mi botelon da vino kaj kilogramon da kuirita viando, se tio estas vera?

Posttagemeze de tiu tago, mi ne faris veton kun Polvulo, sed mi aĉetis kilogramon da kuirita porkkapa viando kaj botelon da alkoholaĵo.

Laŭ la zigzaga vojeto kun humida aero, Polvulo diris al mi, ke la loĝejo, kies mastron mi volas viziti, estas proksima.

En la tegoldomo apud la rivero, mi laŭdezire vidis tiun blindulon.

Tirante me je la mano, Polvulo petis, ke mi priskribu la dancistinojn por li. Mi kapjesis.

Mi donacis al la blindulo la fluton, kiun mi speciale aĉetis en la muzikila butiketo. Li ne rifuzis. Post iom da pripenso, li diris, "Mi pensas, ke vi volas min ludi fluton? Ĝi estas tre valora donaco!"

Mi iom levis mian korpon kaj hasteme respondis, "Mi preferas naciajn muzikilojn, sed mi ne havis ŝancon por lerni. Hodiaŭ mi venas ĉi tien por aŭdi vian muzikon!"

Alnaĝis apenaŭ videbla rideto al lia vizaĝo. Kun klinita kapo, li ekpalpis kaj elprenis fluton el la litrando.

Vere rara estis la fluto, farita el jado, kiu briletis verde en la nesufiĉe prilumigita ĉambro.

Li diris, ke oni devas bruligi inceson, ĉiufoje kiam li ludas fluton, kaj demandis, ĉu mi kutimiĝas al laodoro de incenso. Mi hasteme respondis, "Laŭ via plaĉo!"

La fluta muziko softe kaj malrapide fluas kiel fadenoj tra miajn travivajxojn kaj mian menson, kondukante min al la blanko neniam nekonata de mi. Mi vidas la plej belan knabinon, kiu tordas sian sveltan figuron ĝuste antaŭ miaj okuloj.

Mi ne sciis, kiam li jam ĉesis fluti, mi tamen ne povis eltiri min el la ĝuado de mirinda situacio.

Mi ekpuŝis Polvulon, kiu tuj vekigis kaj eligis ekkrion. Ankoraŭ kun larmoj en la okuloj, li proksimigis sian korpon al mi, dirante, ke li ĉiufoje certe gajnas la veton pri la blindulo.

Irante survoje, mi aŭdis la babilon de apudstarantoj, "Eblas, ke tiuj du viroj vizitis la frenezulon."

"Frenezulo?" mi demandis strange, "Kiu estas frenezulo?"

"Tiu estas la blindulo. Ĉu tage aŭ nokte, li senĉese flutadas," diris maljuna virino. "Vere ĝena! La samajn melodiojn li flutadas. Oni diras, ke li flutadas por lia amatino! Sensencaĵo! Kiu knabino voluntas edziniĝi al blinda frenezulo!"

Survoje mi sentis min melankolia. Tiel belsona fluta muziko eĉ kaŭzis malagrablajn al tiuj babilantoj.

Kiam ni revenis al la loĝejo de Polvulo, li daŭrigis, "Ĉu vi volas scii, pri kio la blindulo okupiĝis antaŭe, frato?"

Tiuj vortoj tuj vekis mian scivolemon. Li diris, "Mi rakontu al vi, se vi regalos min per alia botelo da vino!"

Sciante pri lia ŝerco, mi ĵetis koleretan ekrigardon al li, "Fripono, vi ne scias la kialon ĝis kiam vi ebrigiĝos pro alkoholaĵo!"

Kun serioza mieno, li bruligis cigaredon kaj diris emocie, kun larmoj en la okuloj, "Antaŭ longe, la blindulo enamiĝis al knabino, kiu estis lerta en flutado kaj ellernigis al li flutadon. Poste mi aŭdis, ke ŝi irigos lin por partopreni en konkurso. Divenu, kio okazos?"

Pro maltrankvilo, mi piedfrapis lin, "Fripono, se vi denove interrompas vian rakontadon, mi ĵetos vin en Huangpujiang-riveron kiel nutraĵon por fiŝoj"

"Sciu, ke la knabino suferis de osta kancero. Kiel kruela tio estas por bela knabino! Oni eĉ volas amputi ŝiajn ambaŭ gambojn formortintajn! Sed, ŝi kaŝis sian malsanon kaj, kun granda doloro, ellernigis la blindulon en flutado." Kiam li diris tiujn vortojn, liaj larmoj perlis senbride.

Ankaŭ mi ne povis sinteni, kaj miaj okulvitroj malklariĝis pro larmoj. "Kaj poste?" mi demandis per voĉo de plorsingultado.

"Poste, la knabino kun ambaŭ gamboj amputitaj ankoraŭ ne sukcesis eskapi de parco. La demonaj ĉeloj de kancero disvastiĝis..." laŭte ploregis Polvulo.

Mi silentis longan tempon, rigardante lin drinki vinon tason post taso.

Ĉe adiaŭo, li akompanis min ĝis la pordo. Li diris, kun ebriaj okuloj, "La blindulo estus fariĝinta mia bofrato! Mi deziregus zorgi pri li anstataŭ mia mortinta fratino!" Lia voĉo tute raŭkiĝis.

elĉinigi Samio

Bonkoro (Gu Cunhua)

Al karulino

Mi ja petis vian manon,
La respondo: bonan sanon;
Mi redonis al vi floron,
Ĝi alportis la doloron.

Ĉu vi konas mian koron?
Ĉiu havas la laboron.

La aŭtuno tuj alvenos,
Tempo faras veran oron.

06.12.2 en Chongqing

Atendu vi trankvile*

Al Thukuru (Faro)

Atendu vi trankvile, Faro.
La mondo revoluas por vi;
Ekĝoju kun rideto, Faro,
Volonte ni ja servas al vi.

Banejo ĉe la terma fonto,
Arbaro sur la alta monto,
Fiŝkapto ĉe la klara lago,
Ĉi tiuj—al la gaja fonto.

Atendu vi trankvile, Faro,
Mirinda belpejzaĝo por vi,
Antikva nia tero, Faro,
Donacu drogan herbon al vi.

3.12.2006 en Chongqing

*Mia japana amiko Thukuru suferas iun malsanon. Por konsoli lin mi verkis tiun chi poemeton.

Ĉineske

Eto

Malsaĝa Avo

(ĉina legendo)

—laŭ ĉinesko Manjiaŝong*

I
antaŭ longe

du montoj
staris en bar'
al la voj'
de homoj ĉar
ili devis grimpati
transen kun peniga far'
decidon
faris Malsaĝ-Av'
en val'

deloki
per fos-fal'
la montojn
kun idar'
tuj sekvan tagon
fosa prepar'
finitis, kaj ekis do
entrepreno sen erar'
laŭplane
malgraŭ sang-ŝvita
malavar'

II

tag' post tago
kun alta
ambicio
per hojoj
ŝpatoj, lia
familio
okupiĝis pri l' fosad'
kun granda energio
saĝuloj
deadmonis kun
racio

daŭre kun
defio
laboris
la dio
potenca gigant'
pri misio
de ilia montforig'
sciis kun emocio
la montojn

